

[Christmas Møller.]

som Hjælpeaktion Natten mellem den 30. og 31. Januar 1933, eller om det ærede Medlem har følt sin Stilling som lignende ved andre Lejligheder.

Vi gik med til Amsraadsvalgloven, fordi vi fandt, den var en Forbedring, og den er en Forbedring. Hvis det ærede Medlem Hr. Krag vil undersøge Resultatet af Amsraadsvalgloven, som de blev som Følge af Amsraadsvalgloven, og hvorledes Amsraadsvalgloven sandsynligvis var faldet ud, om man havde bygget paa de gamle Sogneraad, vil han finde, at Resultatet saa ubetinget taler til Fordel for den ændrede Valgmaade. Og ved Siden deraf har den den enorme Fordel for det ærede Medlem, at den bygger paa den lige og almindelige Valgret, det demokratiske Repræsentationssystem, som det ærede Medlem er lige saa varm en Tilhænger af som jeg.

Jeg vender mig derefter til de to afgørende Spørgsmaal. Jeg maa dog maaske, medens jeg er ved Forfatningen, knytte en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Udtalelser. Jeg kan naturligvis ikke huske noget videre af det, det ærede Medlem sagde, men en enkelt Bemærkning af det ærede Medlem overraskede mig særdeles. Det ærede Medlem gav Udtryk for, at man fra Det konservative Partis Side, eller nærmere bestemt jeg, førte en tvetydig eller dobbeltbundet Politik, sagde et og mente noget andet. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen bagvasker naturligvis ikke, dertil er han alt for tro en Følgesvend af den højtærede Statsminister, men lidt kan der maaske falde af. Det ærede Medlem ved eller burde vide, at jeg paa ethvert Tidspunkt i ansvarlige Forsamlinger i mit Parti, som ansvarlig Ordfører for min Rigsdagsgruppe, for Folketingsgruppen her, har talt om Demokrati og lige og almindelig Valgret, som jeg har. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen burde vide, at der i hans Organ „Social-Demokraten“ fandtes fra den konservative Ungdoms Formand den 1. Maj en Erklæring om, at den konservative Ungdom ikke ønskede at udrydde Socialdemokratiet, saaledes som det ærede Medlem her atter stod op og paastod: vilde opløse, afskaffe Socialdemokratiet.

Vi ønsker naturligvis at blive af med de Herrer bedst muligt, ved de lovlige Midler, der staar til Raadighed, jeg troede egentlig, det var gensidigt. Jeg troede, jeg havde Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at han ønsker at bryde Det konservative Folkepartis og Venstres Magt i Landstinget, jeg troede, man ønskede,

at disse Partier skulde gaa saa meget tilbage som muligt (Afbrydelse af *Vilhelm Rasmussen*). Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen bekræfter, at vore Følelser over for hinanden er fuldkommen ens. Jo før jeg ser ham dumpe som Folketingsmand, des bedre, og jeg antager, han har nogenlunde samme Følelser over for os. Men at dette, at man kan ønske et Samfund, hvor Socialdemokratiet ikke har Magten, at man stiller sig som Maal et Samfund, hvor man selv har Magten — at dette overhovedet skulde kunne føre til en Tale som den, det ærede Medlem førte, er fuldkommen meningsløst og urimeligt; og da jeg ved, at det ærede Medlem altsaa ikke bagvasker, gaar jeg ud fra, at nu fører han og hans Parti ikke mere den Tale.

Jeg vender mig derefter til de to afgørende Spørgsmaal i den kommende Tid og i Dagen i Dag, Spørgsmaalet om Landets Forsvars- og Udenrigspolitik og Spørgsmaalet om Landets Erhvervs- og økonomiske Politik.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kom med en højst besynderlig Udtalelse angaaende Udenrigsministerens Stilling i Genève og hans Udenrigspolitik. Det ærede Medlem sagde under sin Omtale af den højtærede Udenrigsminister og hans Undladen af at stemme i Genève, at der fik Oppositionen sin Chance. Der fik Oppositionen sin Chance! Ja, hvad mener det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen med det? Mener det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen virkelig, at et Spørgsmaal, som jo ikke er en Petitesse af i Dag, men et Spørgsmaal af udenrigspolitisk Karakter, som kan ramme langt ud i Fremtiden, kan behandles som et Spørgsmaal om, at Oppositionen fik sin Chance? Jeg har Lov at sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, just paa Baggrund af det ærede Medlems Udtalelse, at den Udtalelse, som jeg har tilladt mig at fremsætte over for Offentligheden om Udenrigsministerens Stilling, den viser — jeg tror, for Oppositionen i det hele, jeg har Lov til at sige det for mit Parti —, at vi i de store og vitale Spørgsmaal naturligvis kun tager en eneste Stilling, den, som vi mener er rigtig, og naar vi over for den højtærede Udenrigsminister paa de Omraader, hvor vi havde Mulighed for at raadgive og vejlede, har talt saaledes, som vi har, saa mener jeg, vi ogsaa havde Pligt til over for Offentligheden at give Udtryk for vort Syn paa Udenrigsministerens Afstemning, og det var det, jeg gjorde.

Men det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen behandler dette Spørgsmaal paa